

**CONVENȚIA
PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR OMULUI
ȘI A DEMNITĂȚII FIINȚEI UMANE FAȚĂ DE
APLICAȚIILE BIOLOGIEI ȘI MEDICINEI:
CONVENȚIA PRIVIND DREPTURILE OMULUI ȘI BIOMEDICINA***

Oviedo, 4.IV.1997

Seria tratate europene - nr. 164

* România a semnat Convenția la 4 aprilie 1997 (traducere neoficială).

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei, celelalte state și Comunitatea Europeană, semnatare ale prezentei Convenții,

Având în vedere Declarația universală a drepturilor omului proclamată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 10 decembrie 1948;

Având în vedere Convenția pentru protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale omului din 4 noiembrie 1950;

Având în vedere Carta socială europeană din 18 octombrie 1961;

Având în vedere Pactul internațional privind drepturile civile și politice și Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale din 16 decembrie 1966;

Având în vedere Convenția pentru protecția persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal din 28 ianuarie 1981;

Având în vedere și Convenția drepturilor copilului din 20 noiembrie 1989;

Considerând că scopul Consiliului Europei este realizarea unei uniuni mai strânse între membrii săi și că unul dintre mijloacele de atingere a acestui scop este salvagardarea și dezvoltarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

Conștiente de accelerarea progreselor biologiei și medicinei;

Având convingerea necesității respectării ființei umane, atât ca persoană individuală, cât și ca membră a speciei umane și recunoscând importanța asigurării demnității ființei umane;

Conștiente de faptul că utilizarea abuzivă a biologiei și medicinei poate conduce la acte care să pericliteze demnitatea umană;

Afirmând că progresul biologiei și medicinei trebuie utilizat în beneficiul generațiilor prezente și viitoare;

Subliniind necesitatea cooperării internaționale astfel încât întreaga omenitate să se poată bucura de avantajele biologiei și medicinei;

Recunoscând importanța promovării unei dezbateri publice asupra problemelor ridicate de aplicarea biologiei și medicinei și a răspunsurilor ce trebuie date în această privință;

Dorind să reamintească tuturor membrilor societății drepturile și îndatoririle lor;

Luând în considerare activitatea Adunării parlamentare în acest domeniu, inclusiv Recomandarea 1160 (1991) referitoare la pregătirea unei convenții privind bioetica;

Hotărând luarea, în domeniul aplicațiilor biologiei și medicinei, a unor măsuri care sunt necesare pentru apărarea demnității umane și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor;

Au convenit asupra celor ce urmează:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

Scop și obiect

Părțile la Convenție vor proteja demnitatea și identitatea tuturor ființelor umane și vor garanta tuturor, fără discriminare, respectarea integrității lor și a altor drepturi și libertăți fundamentale referitoare la aplicarea biologiei și medicinei.

Fiecare Parte va lua, în cadrul legislației sale interne, măsurile necesare pentru aplicarea efectivă a prevederilor acestei Convenții.

Articolul 2

Prioritatea ființei umane

Interesele și bunăstarea ființei umane vor prevala asupra intereselor singulare ale societății sau ale științei.

Articolul 3

Accesul echitabil la îngrijirea sănătății

Luând în considerare cerințele de sănătate și resursele disponibile, Părțile vor lua măsuri corespunzătoare în vederea asigurării, în cadrul jurisdicției lor, a unui acces echitabil la o îngrijire a sănătății de calitate corespunzătoare.

Articolul 4

Obligații profesionale și reguli de conduită

Orice intervenție în domeniul sănătății, inclusiv cercetarea, trebuie făcută în conformitate cu obligațiile profesionale și regulile de conduită relevante.

CAPITOLUL II

Consimțământul

Articolul 5

Regulă generală

O intervenție în domeniul sănătății poate fi făcută numai după ce persoana respectivă și-a dat consimțământul în mod liber și în cunoștință de cauză.

Acestei persoane trebuie mai întâi să i se furnizeze informația corespunzătoare referitoare la scopul și natura intervenției, cât și la consecințele și riscurile acesteia.

Persoana în cauză își poate retrage liber, în orice moment, consimțământul.

Articolul 6

Protecția persoanelor care nu au capacitatea de a consimți

1. Sub rezerva articolelor 17 și 20, o intervenție nu poate fi efectuată asupra unei persoane care nu are capacitatea de a consimți, decât numai în beneficiul direct al acesteia.

2. Dacă, potrivit legii, un minor nu are capacitatea de a consimți la o intervenție, aceasta poate fi făcută numai dacă este autorizată de cei care îl reprezintă sau de către o persoană sau un organ prevăzute de lege.

Opinia minorului va fi luată în considerare ca un factor din ce în ce mai determinant, proporțional cu vârsta sau gradul de maturitate.

3. Dacă, potrivit legii, un adult nu are capacitatea de a consimți la o intervenție din cauza debilității sale mintale, a unei boli sau datorită unui motiv similar, intervenția poate fi făcută numai dacă este autorizată de reprezentanții săi sau de către o persoană sau un organ prevăzute de lege.

În măsura în care este posibil, persoana în cauză va fi asociată la procedura de autorizare.

4. Reprezentantul, autoritatea, persoana sau instanța menționate la paragrafele 2 și 3 de mai sus vor primi, în aceleași condiții, informația prevăzută la art. 5.

5. Autorizarea prevăzută la paragrafele 2 și 3 de mai sus poate fi retrasă oricând, în interesul persoanei în cauză.

Articolul 7

Protecția persoanelor cu tulburări mintale

Persoana care suferă de o tulburare mintală gravă poate fi supusă, fără consimțământul ei, unei intervenții destinate să trateze această tulburare mintală numai dacă, fără un asemenea tratament, ar putea rezulta consecințe grave pentru sănătatea ei și sub rezerva condițiilor prevăzute de legea cuprinzând proceduri de supraveghere și control precum și căi de recurs.

Articolul 8

Situația de urgență

Dacă din cauza unei situații de urgență, nu poate fi obținut un consimțământ corespunzător, se poate proceda imediat la orice intervenție medicală necesară în beneficiul sănătății persoanei respective.

Articolul 9

Dorințe exprimate anterior

Dorințele referitoare la o intervenție medicală, exprimate anterior de către un pacient care, în momentul intervenției, nu este într-o stare care să-i permită să-și exprime dorințele, vor fi luate în considerare.

CAPITOLUL III

Viața privată și dreptul la informare

Articolul 10

Viața privată și dreptul la informare

1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții private în ce privește informațiile referitoare la sănătatea sa.

2. Orice persoană are dreptul să cunoască orice informație obținută cu privire la sănătatea sa. Cu toate acestea, vor fi respectate dorințele persoanelor de a nu fi informate în legătură cu aceasta.

3. În cazuri excepționale, pot fi stabilite, prin lege, restricții privind exercitarea drepturilor prevăzute la paragraful 2, în interesul pacientului.

CAPITOLUL IV

Genomul uman

Articolul 11

Nediscriminarea

Este interzisă orice formă de discriminare față de o persoană ca urmare a patrimoniului său genetic.

Articolul 12

Teste genetice predictive

Nu se va putea proceda la teste predictive de boli genetice sau care slujesc fie la depistarea unui subiect purtător al unei gene care provoacă o boală, fie pentru a detecta o predispoziție sau o susceptibilitate genetică pentru o anumită boală dect numai din motive de sănătate sau de cercetare medicală, și sub rezerva unor sfaturi genetice corespunzătoare.

Articolul 13

Intervențiile asupra genomului uman

O intervenție care are ca obiect să modifice genomul uman nu poate fi întreprinsă dect pentru scopuri preventive, de diagnosticare sau terapeutice și numai dacă ea nu urmărește să introducă nici o modificare în genomul unui descendent.

Articolul 14

Interdicția alegerii sexului

Utilizarea tehnicilor de asistență medicală la procreere nu va fi permisă în scopul alegerii sexului viitorului copil, cu excepția situațiilor în care trebuie evitate tulburări ereditare grave legate de sex.

CAPITOLUL V

Cercetarea științifică

Articolul 15

Regulă generală

Cercetarea științifică în domeniul biologiei și medicinei va fi exercitată în mod liber, sub rezerva prevederilor prezentei Convenții și a celorlalte prevederi legale care asigură protecția ființei umane.

Articolul 16

Protecția persoanelor care sunt obiect al cercetării

Nici o cercetare nu poate fi întreprinsă asupra unei persoane dect numai dacă sunt întrunite următoarele condiții:

- i. nu există o metodă alternativă la cercetarea asupra ființelor umane, de o eficiență comparabilă;
- ii. riscurile care pot apărea la adresa persoanei nu sunt disproporționate în raport cu posibilele avantaje ale cercetării;
- iii. proiectul cercetării a fost aprobat de către un organ competent, după o examinare independentă a meritelor științifice ale acesteia, inclusiv a evaluării importanței scopului cercetării și analizei multidisciplinare a acceptabilității sale etice;
- iv. persoanele care sunt obiect al cercetării au fost informate cu privire la drepturile și garanțiile prevăzute de lege pentru protecția lor;
- v. consimțământul prevăzut la art. 5 a fost dat expres, în mod special, și este consemnat în scris. Acest consimțământ poate fi retras , în orice moment, în mod liber.

Articolul 17

Protecția persoanelor care nu au capacitatea de a consimți la cercetare

1. Cercetarea nu poate fi întreprinsă asupra unei persoane lipsită de capacitatea de a consimți, conform articolului 5, dect numai dacă sunt întrunite următoarele condiții:

i. să fie îndeplinite condițiile prevăzute la art. 16, pct. (i)-(iv);

ii. rezultatele așteptate de la cercetare trebuie să aibă potențialul de a produce avantaje reale și directe pentru sănătatea persoanei;

iii. cercetarea nu se poate efectua cu o eficiență comparabilă asupra unor subiecți capabili să-și dea consimțământul;

iv. autorizarea necesară, prevăzută la art. 6, a fost dată în mod explicit și în scris; și

v. persoana respectivă nu refuză.

2. În mod excepțional și în condiții de protecție stabilite prin lege, o cercetare ale cărei rezultate așteptate nu comportă nici un rezultat direct asupra sănătății persoanei respective, poate fi autorizată numai în conformitate cu condițiile prevăzute la paragraful 1, alineatele (i), (iii), (iv) și (v) de mai sus, precum și cu următoarele condiții suplimentare:

i. cercetarea are scopul de a contribui, prin îmbunătățiri semnificative ale înțelegerii științifice a stadiului tulburării sau bolii persoanei, la îmbunătățirea rezultatelor capabile să confere avantaje persoanei respective sau altor persoane din aceeași categorie de vîrstă sau afectate de aceeași tulburare sau maladie sau care prezintă aceleași caracteristici;

ii. cercetarea nu prezintă pentru persoana respectivă dect un risc și o constrîngere minimale.

Articolul 18

Cercetări *in vitro* asupra embrionilor

1. Dacă cercetarea asupra embrionului *in vitro* este permisă de lege, ea va trebui să asigure protecția adecvată a embrionului.

2. Este interzisă crearea de embrioni umani în scopul cercetării.

CAPITOLUL VI

Prelevarea de organe și țesuturi de la donatori în viață în scopul transplantului

Articolul 19

Regulă generală

1. Prelevarea de organe și țesuturi de la o persoană în viață în scopul transplantului poate fi efectuată numai în beneficiul terapeutic al primitorului și numai dacă nu se dispune de organe sau țesuturi corespunzătoare de la o persoană decedată și numai în eventualitatea în care nu există altă metodă terapeutică alternativă cu eficiență comparabilă.

2. Consimțământul necesar – prevăzut la art. 5 – trebuie să fie dat în mod expres și special, fie în formă scrisă, fie în fața unui organism oficial.

Articolul 20

Protecția persoanelor care nu au capacitatea de a consimți la prelevarea de organe

1. De la o persoană care nu are capacitatea să consimtă conform prevederilor art. 5 nu poate fi prelevat nici un organ sau țesut.

2. În mod excepțional și în condiții de protecție stabilite de lege, prelevarea țesutului regenerativ de la o persoană care nu are capacitatea de a consimți poate fi autorizată numai dacă sunt întrunite următoarele condiții:

- i. nu există donator disponibil compatibil care are capacitatea de a consimți;
- ii. primitorul este frate sau soră cu donatorul;
- iii. donarea trebuie să aibă posibilitatea de a salva viața primitorului;
- iv. autorizarea prevăzută la paragrafele 2 și 3 ale articolului 6 a fost dată special și în scris, în conformitate cu legea și cu aprobarea unui organ competent;
- v. donatorul potențial nu refuză prelevarea.

CAPITOLUL VII

Interzicerea clștigurilor financiare și a utilizării unei părți a corpului omenesc

Articolul 21

Interzicerea clștigurilor financiare

Corpul omenesc și părțile sale nu trebuie să constituie, ca atare, sursă de clștiguri financiare.

Articolul 22

Utilizarea unei părți prelevate a corpului omenesc

Dacă o parte a corpului omenesc a fost prelevată în cursul unei intervenții, aceasta nu poate fi stocată și utilizată în alt scop decât cel pentru care a fost prelevată și numai dacă aceasta s-a făcut în conformitate cu o informare corespunzătoare și cu procedurile de consimțire.

CAPITOLUL VIII

Încălcarea prevederilor Convenției

Articolul 23

Încălcarea drepturilor sau principiilor

Părțile vor asigura protecția juridică corespunzătoare pentru a preveni sau a stopa, în cel mai scurt timp, încălcarea ilegală a drepturilor și principiilor recunoscute prin această Convenție.

Articolul 24

Compensații pentru vătămări nejustificate

Persoana care a suferit vătămări nejustificate, rezultate dintr-o intervenție, are dreptul la o compensație echitabilă, potrivit condițiilor și procedurilor prevăzute de lege.

Articolul 25

Sanțiuni

În eventualitatea încălcării dispozițiilor prezentei Convenții, Părțile vor asigura aplicarea unor sanțiuni corespunzătoare.

CAPITOLUL IX

Relația între Convenție și alte dispoziții

Articolul 26

Restricții privind exercitarea drepturilor

1. Exercițarea drepturilor și prevederilor de protecție conținute de această Convenție nu pot face obiectul unor restricții, altele decât cele prevăzute de lege și care sunt necesare într-o societate democratică, în interesul siguranței publice, al prevenirii infracțiunilor, al protejării sănătății publice sau al protecției drepturilor și libertăților celorlalți.
2. Restricțiile menționate la paragraful anterior nu vor avea ca obiect art. 11, 13, 14, 16, 19, 20 și 21.

Articolul 27 **Protecție extinsă**

Nici una dintre prevederile acestei Convenții nu va fi interpretată ca limitând sau afectând posibilitatea unei Părți de a asigura măsuri de protecție față de aplicațiile biologiei și medicinei mai extinse decât cele stipulate în această Convenție.

CAPITOLUL X **DEZBATEREA PUBLICĂ**

Articolul 28 **Dezbaterea publică**

Părțile la Convenție se vor preocupa ca problemele fundamentale pe care le ridică dezvoltarea biologiei și medicinei să facă obiectul unei dezbateri publice, în special în lumina implicațiilor relevante din punct de vedere medical, social, economic, etic și juridic, și ca posibila lor aplicare să constituie subiectul unor consultări corespunzătoare.

CAPITOLUL XI **Interpretarea și aplicarea Convenției**

Articolul 29 **Interpretarea Convenției**

Curtea Europeană a Drepturilor Omului poate formula, în afara oricărui litigiu concret care se derulează în fața unei jurisdicții, avize consultative privind probleme juridice referitoare la interpretarea prezentei Convenții, la cererea:

- Guvernului uneia dintre Părți, după informarea celorlalte Părți,
- Comitetului înființat potrivit art. 32, în componența sa restrânsă la reprezentanții Părților la Convenție, printr-o hotărâre adoptată cu o majoritate de două treimi a voturilor exprimate.

Articolul 30
Rapoarte privind aplicarea Convenției

Orice Parte va furniza, la solicitarea Secretarului general al Consiliului Europei, explicații asupra modului în care dreptul intern asigură aplicarea efectivă a oricăreia dintre prevederile Convenției.

CAPITOLUL XII
Protocoale

Articolul 31
Protocoale

Protocoalele pot fi elaborate în conformitate cu dispozițiile articolului 32, în vederea dezvoltării, în domeniile specifice, a principiilor cuprinse în prezenta Convenție.

Protocoalele sunt deschise semnării de către semnatarii Convenției. Ele vor fi supuse ratificării, acceptării sau aprobării. Un stat semnatar nu poate ratifica, accepta sau aproba protocoalele fără ca anterior sau simultan să fi ratificat, acceptat sau aprobat Convenția.

CAPITOLUL XIII
Amendamente la Convenție

Articolul 32
Amendamente la Convenție

1. Atribuțiile care revin "Comitetului" din prezentul articol și din articolul 29 vor fi îndeplinite de către Comitetul Director pentru Bioetică (CDBI) sau de către orice alt comitet desemnat în acest scop de către Comitetul Miniștrilor.
2. Fără a prejudicia prevederile specifice ale art. 29, fiecare stat membru al Consiliului Europei, ca și fiecare Parte la prezenta Convenție care nu este membră a Consiliului Europei, poate fi reprezentat și poate dispune de un vot în Comitet, atunci când acesta își îndeplinește obligațiile prevăzute prin prezenta Convenție.
3. Fiecare stat vizat la art. 33 sau invitat să adere la Convenție în conformitate cu prevederile art. 34, care nu este Parte la această Convenție, poate fi reprezentat în cadrul Comitetului de către un observator. În cazul în care Comunitatea Europeană nu este Parte, aceasta poate fi reprezentată în Comitet de către un observator.
4. În vederea monitorizării evoluțiilor științifice, prezenta Convenție va face obiectul examinării în cadrul Comitetului în cel mult cinci ani de la data intrării ei în vigoare și, ulterior, la intervalele stabilite de Comitet.
5. Orice propunere de amendament la această Convenție și orice propunere de Protocol sau amendament la Protocol prezentată de către o Parte, Comitet sau Comitetul Miniștrilor va fi comunicată Secretarului general al Consiliului Europei și înaintată de acesta statelor membre ale Consiliului Europei, Comunității Europene, oricărui semnatar, oricărei Părți, oricărui stat invitat să semneze această Convenție în conformitate cu prevederile articolului 33 și oricărui stat invitat să adere la ea potrivit prevederilor articolului 34.
6. Comitetul va examina propunerea după trecerea a cel puțin două luni după ce a fost înaintată Secretarului general, conform paragrafului 5. Comitetul va supune spre aprobare Comitetului Miniștrilor textul adoptat cu o majoritate de două treimi a voturilor exprimate. După aprobare, textul va fi înaintat Părților pentru ratificare, adoptare sau aprobare.
7. Orice amendament va intra în vigoare, pentru Părțile care l-au acceptat, în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună de la data la care cinci Părți, incluzând cel puțin patru state membre ale Consiliului Europei, au informat Secretarul general că l-au acceptat.

Pentru oricare dintre Părțile care-l vor accepta ulterior, amendamentul va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună de la data la care partea a informat Secretarul general referitor la acceptarea sa.

CAPITOLUL XIV

Clauze finale

Articolul 33

Semnare, ratificare și intrare în vigoare

1. Prezenta Convenție va fi deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei, statelor ce nu sunt membre care au participat la elaborarea ei și Comunității Europene.
2. Prezenta Convenție va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la Secretarul general al Consiliului Europei.
3. Prezenta Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data la care cinci state, incluzând cel puțin patru state membre ale Consiliului Europei, și-au exprimat consimțământul de a se considerate legate de dispozițiile Convenției, în conformitate cu prevederile paragrafului precedent al prezentului articol.
4. Pentru orice stat semnatar care și-a exprimat consimțământul ulterior, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentelor sale de ratificare, acceptare sau aprobare.

Articolul 34

State nemembre

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei poate invita, după consultarea Părților, state care nu sunt membre ale Consiliului Europei să adere la această Convenție, printr-o hotărâre luată de majoritatea prevăzută la articolul 20 lit. d) din Statutul Consiliului Europei și cu unanimitatea voturilor reprezentanților statelor contractante care au dreptul să facă parte din Comitetul Miniștrilor.
2. Pentru orice stat care aderă, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului de aderare la Secretarul general al Consiliului Europei.

Articolul 35

Aplicare teritorială

1. Orice semnatar poate preciza, în momentul semnării sau al depunerii instrumentelor sale de ratificare, acceptare sau aprobare, teritoriul sau teritoriile cărora li se va aplica prezenta Convenție. Orice alte state pot formula aceeași declarație la depunerea instrumentelor de aderare.
2. La orice dată ulterioară, orice Parte poate extinde, printr-o declarație adresată Secretarului general al Consiliului Europei, aplicarea acestei Convenții la orice alt teritoriu precizat în declarație și pentru care își asumă relațiile internaționale sau în numele căruia este autorizată să se oblige. În ce privește asemenea teritorii, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii acestei declarații de către Secretarul general.
3. Orice declarație făcută potrivit prevederilor celor două paragrafe precedente privind teritoriile precizate poate fi retrasă printr-o notificare adresată Secretarului general. Retragerea devine efectivă în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii acestei notificări de către Secretarul general.

Articolul 36

Rezerve

1. Orice stat și Comunitatea Europeană pot formula, în momentul semnării acestei Convenții sau al depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, o rezervă privind orice prevedere specială a Convenției în măsura în care o lege în vigoare în acel moment pe teritoriul lor nu este în conformitate cu acea prevedere. Formularea unor rezerve cu caracter general nu este autorizată de termenii acestui articol.
2. Orice rezervă formulată în conformitate cu acest articol va cuprinde și o scurtă expunere privind legea respectivă.
3. Orice Parte care extinde aplicarea acestei Convenții la un teritoriu menționat în declarația prevăzută la art. 35, paragraful 2, poate să formuleze cu referire la teritoriul respectiv o rezervă în conformitate cu prevederile paragrafului precedent.
4. Orice Parte care a formulat rezerva menționată la acest articol o poate retrage prin intermediul unei declarații adresate Secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va deveni efectivă în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună de la data primirii acesteia de către Secretarul general.

Articolul 37

Denunțare

1. Orice Parte poate denunța, în orice moment, această Convenție prin intermediul unei notificări adresate Secretarului general al Consiliului Europei.
2. O asemenea denunțare va deveni efectivă în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul general.

Articolul 38

Notificări

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului, Comunității Europene, oricărui semnatar, oricărei Părți și tuturor statelor invitate să adere la prezenta Convenție:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a acestei Convenții în conformitate cu art. 33 sau 34;

d) orice amendament sau protocol adoptat în conformitate cu art. 32 și data la care acest amendament sau protocol intră în vigoare.

e) orice declarație în conformitate cu prevederile art. 35;

f) orice rezervă și retragere a rezervei formulate cu respectarea prevederilor art. 36;

g) orice alt act, notificare sau comunicare în legătură cu prezenta Convenție.

Drept pentru care, subsemnații, împuterniciți corespunzător în acest scop, au semnat prezenta Convenție.

Încheiată la Oviedo, la 4 aprilie 1997, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica copii certificate conform fiecărui stat membru al Consiliului Europei, Comunității Europene, statelor care nu sunt membre și care au participat la elaborarea prezentei Convenții precum și oricărui alt stat invitat să adere la prezenta Convenție.